

מסורת הש"ס

(א) לעיל טו: גיטין נה.
 (ב) פירות פיו מיט, (ג) כ"מ
 מג: פ"ט, (ד) פ"ר חט"פ פ"ו
 ו. ד"ה ר"מ, (ד) לקמן טו:
 כ"מ ק. (ה) (פסכ"ל: ל. ל.).
 (ו) לקמן ק: ופ"ה, (ז) ג"ר
 רש"ל כהנא, (ח) כהנא
 נא. (ט) שש וכו' קטט:.
 י' רש"ל חוטא (כ) [שיך
 למחרי בדף גז: (ל) שיך
 לפ"ב]

הגהות הב"ח

(א) גם מ"ר הנחל רחל
וגוה ירלה בג"ל וזנית
פרה נתקח: (ב) שם משום
תקבר שני במקומו
עומד. בג"ל מז ע"א
תחמק ירלה לא מקרי
שני כלל. (והסבר חסד):
(ג) רש"י ד"ה משום
אוסה ולא בחומיה ואת
ולדוניה כל ט' בג"ל:
(ד) תוד"ה משום טו' וכל
שבת וזכ"ר חסר"י וע"ש
שאלר"י

הגהות הגר"א

[illegible][illegible]

דפליגי אים יא לוי שצח אים לאו היינו ע'
דעדיפא מיניה משנין בפ' מי שמת (כ')
הא דתניא בפ"ק דכ"מ (דף טו.) אים
מאיר דלר"מ אפי' יואה מנגול לית

אספסופ (כתובות נא):, המקבל עליו לזון בן אשת

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

רגילה קיימת הוא. ועליו
על המרים. במסכת גיטין.
זה רבנן דליתא. ומיהו
נצירה: משלם אותה ואם

באן בגולה קיימת כאן בשאין גזילה קיימת
והוא אבנט דגזילה קיימת היא מאי אבנט דמי
אבנט וכל היכא דגזילה קיימת לא עבוד רבנן
תקנתא והרי מריש דגזילה קיימת היא ותנן
על המריש הגזול שבנאו בבירה שיטול דמיו
מפני תקנת השבים שאני התם דכיון דאיכא
מפסידא דכירה שוויה רבנן כדליתא: גזל פרה
מעוברת וילדה וכו': *תני רבנן הגזול רחל
וגזזה פרה וילדה משלם אותה ואת גזזותיה
ואת ולדותיה דברי רבי מאיר *ר' יהודה אומר
גזילה חזרת בעניה רבי שמעון אומר רואין
אותה כאילו היא שומא אצלו בכסף איבעיא
להו מאי טעמיה דרבי מאיר *משום דקסבר
שישני במקומו עומד או דילמא בעלמא שנינו
קוניה והכא קנסא הוא דקא קנים למאי נפקא
מינה להכא דכחשא מכחש תא שמע *גזל
בהמה והזקניה עבדים והזקינו משלם כשעת
הגזילה רבי מאיר אומר בעבדים אומר לו הרי
שלך לפניך ואילו בהמה כשעת הגזילה ואי
סלקא דעתך סבר רבי מאיר שנינו במקומו
עומד אפי' בהמה נמי אלא לאו ש"מ קסבר
ר' מאיר שנינו קונה והכא קנסא הוא דקא
קניה אמרי רבי מאיר לדבריהם דרבנן קאמי
לשניה לדרי שנינו אין קונה ואפילו בהמה נמי
אלא לדידיה דאמריהו שנינו קונה אודו לו מירת
בעברא דכמקרקעי דמי *וקרקע אינה גזולת
ואמרי ליה רבנן לא עברא כמטלטלי דמי
ת"ש *לצבוע לו אדום וצבועו שחור שחור
וצבועו אדום ר' מאיר אומר נתן לו דמי צמרו
דמי צמרו אין דמי צמרו ושבתו לא ואי סלקא
דעתך סבר רבי מאיר שנינו אין קונה דמי
וצמרו ושבתו בעי למיכת ליה אלא לאו ש"מ
קסבר ר"מ שנינו קונה והכא קנסא הוא דקא
קנים שמע מינה איכא דאמרי הא לא איבעי
לן מדאפיק רב ותני גזל *פרה והזקניה עבדים
והזקינו משלם כשעת הגזילה דברי רבי מאיר
והחכמים אומרים בעבדים אומר לו הרי שלך
לפניך והאי לרבי מאיר שנינו קונה והכא קנסא
הוא דקא קנים ליה כי קא איבעי לן הכי איבעי
לן כי קא קנים במזיד אבל בשוגג לא קנים
או דילמא אפי' בשוגג נמי קנים תא
שמע *המשה גובין מן המתורקין ואלו
הן *פירות *ושבח פירות *והמקבל עליו
לזון בן אשתו ובת אשתו וגט חוב שאין
בו אחריות וכתובת אשה שאין בה אחריות
מאן שמעת ליה דאמר *אחריות לאו טעות
סופר הוא רבי מאיר וקתני פירות ושבח
פירות שבח פירות היכי דמי *כגון
שגול שדה מחבירו ומכרה לאחר והשביחה
והרי היא יצאה מתחת ידו כשהוא גובה
גובה

בשבת הימר על הציאה דיציאה למה לא יטוב מן הנגול מ

בת אשתו. אף הוא אין נוכח מן המושבעים, לפי שאין קצבין ואין כחובים, וזה מוקדמין לה האם בשקט לה מידו, דסתם קנין לכתובה עומד

צה.

וְאֵל מִי שֶׁעַם מְהֵל גִּילָה
הֵלְוָה וְסִכְרָה מְהֵל הַמַּלְטָה
מִלֵּה הַלֵּלָה אֶת קַמֵּל שֶׁעַן
עַל טוֹשִׁיעַ חִמָּה שֶׁעַן
קִמָּה אֶל
יָח אֶת מִי וְסִכְרָה שֶׁס טוֹר
שֶׁעַם חִמָּה שֶׁעַן קִמָּה אֶל
וְסִי קִמָּה קִמָּה אֶל
יָח אֶת מִי פִכְרָה מְהֵל
חִשּׁוֹת הַלֵּל וְזֶה קַמֵּל
שֶׁעַן מִה טוֹשִׁיעַ חִמָּה שֶׁ
קִדֵּי שֶׁעַן דֵּל
כִּד מִי שֶׁעַם מְהֵל הַמַּלְטָה
גִּילָה וְסִכְרָה מְהֵל הַלֵּל ו
קַמֵּל שֶׁעַן טוֹשִׁיעַ חִמָּה
שֶׁעַם שֶׁעַן שֶׁעַן אֶל

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

דין מפני שהיא נבעלת חוב.

רועים מאי גולה קיימת איכא וי"ל
ולא אחרים דיגון מתן ביה וחבל ולא
של אחרים לעבדן בהבמה של
י"ל בפרק קמח דבבא מעילין (דף ע"א)
משלם דמי פרה העומדת
ע"ד. (ד) וכל שבת
משעמט גולה עד שחלד [א] לגולן.
המשה גזרין מן המפורדים.
אע"ג דתנא מנינא תנא
ושיר הכן דתמן בהניקין (וישין דף
מח: וסע ד:) אין מוציאין לתוון לעבד
ובטון ומכסים משועבדים מפשי
תיקון העולם והסם נמי שיר המקבל
עליו לזון בן אשמו ובת אשמו וגט
חוב שאין בו אחריות ומכאן קשה
לשמואל דלמחר בפי' דמי' (דף י"א)
אומר היה ר"מ שער שטר חוב שאין בו
אחריות נכסים אין גובה לא מנכסים
משועבדים ולא מנין מורין והכא
משמע דבני מנין מורין ומניה בללא
הכי איתבא שמואל הוסיף מבריתא
אחריתא יש לדחות דשמואל הוא
מפרש שאין בו אחריות היינו משפירש
שלא קבל עליו אחריות והא דמוקי
לה הכא כר"מ משום דלכאורה
סותרא אמאי:

מאן שמעת ליה דאמר אחריות

לאו שעות סופר בו. ואם יא
באלו האי טעמא הי"מ למספר מאן
שמעת דא דקטס ר"מ וש"מ דבסוג
תקס ואלו לא הוה לך לנאמי
בריימא אלא ממנ' דהנזקין (נשיין דף
מח: וס:) דאין מויליאן אכלתא פירות
י"ל דממנ' זה לא הי"מ לאומוי דאמא
כר"מ דהא רבי יהודה נמי מציין
לממר דקטס לרב וצד דאמר דלרבי
יהודה שנה שעל גבי הגיזלה היה
דגול אט"ג דנשחית ע"י כגון נטענה
או נחשברה אלא גזול והאי שנה
דנשחית הלוקח היינו נמי שנה שעל
גבי הגזלה ויקטס ג' ר' יהודה כמו
בהאי דלקטן (פ"ג) לרב וצד ואמאי
דבי טקי לה נמי כרבי יהודה אחמי
מאי לאומוי דהשאר ר' יהודה דלא
קטס ליה כולי האי קטס שמה זה
שע"ג קרקע ר"מ קטס טפי לא
י"ש מכל מקום טפי נימא ליה
לאומוי מר' מאיר גופיה ר"י:

סדאנתא בעל ארעא ושקל ארעא

ושבחא ש"ס בשוגג נמי
 קנים. ה"מ לשנוי דבשכח היתר על
 היציאה מייר דהחול לא הוה קנס
 דיניו דקרקע אף נגזול דגרסיה
 דמריה אשכחיה ולא דמי למטלטלי
 ואפילו לשמאל דלמך דנ"ק
 דכ"מ (דף יד: וסג) דלוקח מתגן
 לית ליה שכתא איכא לאוקמינן
 שקנו מידו דלמך ההם אלף דכלא
 הכי משני שפיר ו[א] אבל ליכא למימר
 דקנס שכן משמע הכל בין כנגד
 היציאה בין מה שיתר על היציאה דהא
 ההם בני פלוגא דרב ושמואל דבזכור
 שדה לחצירו ונגמלחא שאניה שכן
 מיווד כשדה חצירו שלא דרשות ועוד
 השבח אף שנגד היציאה ולפי סברתו
 ו[א] ואוקמינן בגזול ונגזול לא אחיך כר'
 לא גזול דבשוגג כי האי לא קנים:
 דילמא

תקן בהמשך (כתובות קא:) והיא נזנית מנכסים משוים.
(:R).